

den Dag i Dag. Vi have oplevet Forhold, hvor vi have set, at en Minister har sat Mundkurv paa Landets Lærere (En Stemme: Den have vi endnu!). Have vi den endnu? Ja det beklager jeg, og det er jo en Autoritet, som siger det, da han selv er Lærer, men naar vi have oplevet det, at saadanne Forhold ere opretholdte og opretholdes den Dag i Dag, hvorledes kunne vi saa saa gaa til i al Fremtid over for alle de Kultusministre, vi saa, og den vi have, at give dem et Instrument i Hænde, der giver dem en saa bethdelig Magt og Indflydelse, at naar Seminarierne, de offentlige som de private, ikke ville danse efter deres Bibe, ikke ville rette sig efter deres Forfkrifter, saa risikere de, at de miste deres Indstillingsret og deres Statsunderkøttelse, og saa have vi kun de ministerielle Seminarier tilbage. Det anser jeg for at være et Tilbagekridt, som jeg ikke vil være med til. Den ærede sidste Taler mente jo, at det ikke var nogen Ulykke, hvis en Censur kom ud i Landet og saa en mindre dygtig Lærer og gjorde Ministeren opmærksom derpaa, at en saadan Lærer saa sit Løbepas. Ja hvis vedkommende Censur saa rigtig, saa var det jo ikke nogen Ulykke, men hvis han nu i politisk eller i religiøs Henseende har en fra vedkommende Lærer afvigende Mening og maaft af den Grund finder ham mindre dygtig — ja det ærede Medlem fra Bogenfæ (M. Nielsen) ryfter paa Hovedet, men det nytter ikke, naar man har set, hvad vi have set i vore Dage, kan man virkelig befrygte det. — Derfor vil jeg ikke være med til at uniformere Læreruddannelsen, og jeg vil ikke være med til at lave en Institution, som har en gaaffte anden Myndighed end den nuværende Eksamenkommission; den har nemlig ikke denne Myndighed. (En Stemme: Jo!), aldeles ikke; den har kun at erklynde sig, om de Seminarister, der gaa op til Eksamen, have de fornødne Kunsstaber — Punktum! En Censurkommission skulde ikke blot censurere Eleverne, men ogsaa Lærerne, samt hele Ledelsen og Ordningen af Seminarierne; saa det vil blive en gaaffte anden Ordning, det ville de Herrer saa at se, og jeg er bange for, at hvis de vedtage dette Forslag i Dag, ville de i Fremtiden bitterlig fortryde, hvad De gøre i Dag. Den ærede sidste Taler fortalte en lille Historie om, hvorledes det var gaaet ved en Eksamination: Man vidste, eller man havde en Formodning om, at en af Eksamenkommissionens Medlemmer ikke syntes om Højskolerne, og da man under Eksaminationen i Dansk kom ind paa dette Kapitel, vidste Eleverne ikke, om de burde rose Højskolerne,

for de fik at vide, om vedkommende var velvillig stemt over for disse Skoler. Men er det ærede Medlem sikker paa, at ikke akkurat det samme kunde ske under en Censurkommission? naar en Semiuarist kommer op i Dansk og ved, at en af Censorerne staar anti Højskolerne, er en Modstander af disse Skoler, saa kunde det nok være, at det ogsaa kunde øve et Tryk paa ham, lige saa vel over for Censorerne som over for vedkommende Medlem af Eksamenkommissionen; i den Henseende forekommer der mig ikke at være nogen videre Forskel. Naar den sidste ærede Taler endelig sluttede sit Foredrag med at ville imponere os med, at 5,000 af Danmark Lærereforenings Medlemmer sidste Sommer have vedtaget en Resolution, der udtaler Tilslutning til Regeringens Forslag, som her i Dag foreligger til Behandling, saa kan jeg nu forsikre det ærede Medlem om, at jeg var nærværende ved dette Møde, og at Vedtagelsen af denne Resolution slet ikke imponerede mig. (Ravn: De var forud imod den). Nej, det var egentlig ikke, fordi jeg var forud indtaget, tværtimod jeg vilde gerne høre Oplysning af vedkommende, der førte Ordet der — men for det første var der ikke 5,000 tilstede; omtrent Halvdelen af dem, der hørte Diskussionen, forlod Salen, før Resolutionen kom til Afstemning — en stor Mængde stemte imod Resolutionen, og et stort Antal afholdt sig fra at stemme. Flertallet af de afgivne Stemmer var for Forslaget, det skal jeg indrømme, men naar det ærede Medlem siger, at det var Repræsentanter for 5,000, saa tager han fejl — dersom det var Repræsentanter for 500, saa tror jeg, at jeg har nævnt et større Tal, end jeg burde. Men for Resten har jeg endnu aldrig set, at Danmarks Lærereforening under sin hidtidige Ledelse nogensinde har taget Standpunkt mod Forslag, som ere komne fra Ministeriet, der er ikke noget Spørgsmaal, i hvilket Danmarks Lærereforenings Bestyrelse har taget Afstand fra, hvad Ministeren ønsker, aldrig nogensinde, men mærkværdigt nok er den altid i det lykkelige Tilfælde at være enig med Ministeren, lige saa godt med den forrige Minister som med den nuværende; det er jo ret interessant. Naar den ærede sidste Taler altsaa vil imponere os med Danmarks Lærereforening og dens Ledelse, saa tror jeg, det ærede Medlem tager fejl, for det gør den modsatte Virkning paa mig og sikkert paa mange andre Medlemmer her i Salen. Jeg skal for Resten ikke komme nærmere ind paa en Kritik heraf, men har dog ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger. For øvrigt mener jeg, at man i Lov-